

deres egne statsborgere hjem, og sige det med en vis stemmeføring. Som jeg hører hr. Søndergaard, mener han ikke, vi kan sige det med nogen form for berettiget høj stemmeføring, fordi hr. Søndergaard mener, at det andet land er fuldstændig berettiget til at nægte at tage deres statsborgere hjem, og at det heller ikke er moralsk forpligtet til det. Så siger hr. Søndergaard, at det kommer an på, hvad de skal hjem til. Hvad så med Somalia, hr. Søndergaard? Har de efter Enhedslistens opfattelse dernede en forpligtelse til at tage somaliere hjem, eller skal de også dér bruges til noget forkert efter hr. Søren Søndergaards opfattelse? Vi burde næsten tage sådan en landegennemgang for at høre, hvilke lande der så efter Enhedslistens opfattelse er moralsk forpligtet til at tage deres statsborgere hjem. Jeg synes simpelt hen ikke, det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Søren Søndergaard, af de somaliere, der kom til Danmark og søgte om asyl, fik de fleste opholdstilladelse som de facto-flygtninge efter § 7, stk. 2. Så er de i Danmark i en periode, krigens stilner af, og der bliver fred og ro i hjemlandet, så meget fred og ro, at man siger fra de internationale organisationer, at nu kan man godt begynde at sende dem tilbage.

Så tager man den enkelte sag op og siger: Skal vedkommendes opholdstilladelse inddrages, så vedkommende kan hjemsendes? Det er klart, det er jo ikke ved behandlingen af ansøgningen om asyl; den varer jo sjældent i 3 år. Der har tidligere været lange sagsbehandlingstider, men det varer ikke 3 år. Det er i forbindelse med, at man tager sagen op til fornyet vurdering af, om man skal inddrage opholdstilladelsen og så udvise eller hjemsende dem, om man vil. Det er i den fase, at tidsfaktoren med de 3 år kan være afgørende, og det var præcis det, den var, da vi talte om somalierne. Det kan hr. Søren Søndergaard ikke benægte.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Søndergaard, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Problemet er jo bare, at hr. Tom Behnke antyder, at den tidsfaktor har noget at gøre med sagsbehandlingen i en eller anden dansk insti-

tution, men det var jo ikke den vigtigste faktor. Den vigtigste faktor og det vigtigste problem var, at man ikke kunne få dem sendt hjem.

Og det var jo i erkendelse heraf, at hr. Tom Behnke, stillet over for en række tv-journalister, der spurgte hr. Tom Behnke, hvordan vi så skal gøre, i ren desperation følte det nødvendigt at sige: Vi kaster dem ud med faldskærm. Det var, fordi hr. Tom Behnke ikke havde noget alternativ. Hr. Tom Behnke vidste udmærket godt, at det ikke kunne lade sig gøre på nogen anden måde, og derfor valgte hr. Tom Behnke så desperat faldskærmsløsningen.

Det blev han så kritiseret for fra nogle fra højre, som mente, at man skulle spare faldskærmen. De mente, at hr. Tom Behnke var usædvanlig blødsøden osv. Det er så en diskussion, der foregår på det overdrev, den skal jeg ikke blande mig i, men bare konstatere, at det var det, der var problemet.

Og så vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Vi synes, at lande er forpligtet til at tage deres egne statsborgere tilbage og behandle dem ordentligt. Det er for os en helhed. Hvis vi har en fornemmelse af, at et land ikke vil behandle sine statsborgere ordentligt, så vil vi ikke påkalde en eller anden moralsk forpligtelse til, at de skal opfylde første del af sætningen. Vi synes, de skal opfylde hele sætningen.

Og derudover så vil jeg sige, at jeg synes, hr. Thulesen Dahl beskæftiger sig med meget abstrakte og teoretiske spørgsmål, man kan måske endda sige fundamentalistiske spørgsmål, for hvilken moralsk forpligtelse har en eller anden lokal krigsherre i Somalia, der har vundet sin magt ved hjælp af folkemord, og som ikke nyder nogen som helst international anerkendelse? Hvilken moralsk forpligtelse har han? Jeg ved det ikke. Hr. Thulesen Dahl ved det. Jeg glæder mig til at få svaret.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal henvise til, hvad jeg har sagt tidligere i debatten i dag, og til den dagsorden, som CD er medforslagsstiller til.

Så vil jeg i øvrigt holde med hr. Søndergaard over for hr. Tom Behnke. Det forekommer også mig, at hr. Tom Behnke ikke kender regelsættet; hans ord viser det gang på gang. Det er, som om han viderebringer noget her fra talerstolen, som han har hørt i en bus eller på en café.

Det undrer mig i høj grad, at han ikke benytter lejligheden til at tage afstand fra sin egen udtalelse om at sende nogle ned over et land